

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 34/2025
23.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои По1 бр. 9/24 од 03.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Посебно одељење за организовани криминал Кж-По1-Пои 15/24 од 23.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои По1 бр. 9/24 од 03.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Посебно одељење за организовани криминал Кж-По1-Пои 15/24 од 23.06.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои По1 бр. 9/24 од 03.09.2024. године, усвојен је захтев Јавног тужилаштва за организовани криминал Оик. бр. 12/23 од 20.06.2024. године за привремено одузимање имовине, па је од окривљеног АА привремено одузета имовина за коју постоји сумња да је проистекла из кривичног дела и то четворособан стан број 29, површине 144м² и подрум површине 5,29м², у улици ... број .., на катастарској парцели број ..., површине 6647м², лн .. КО ..., СКН Параћин, гаража број 3 у улици ... број .., на катастарској парцели број ..., површине 6647м², лн .. КО ..., СКН Параћин, ручни сат „Ролекс“ сиворозе боје и новац у износу од 5.670 евра и 99.000,00 динара, који су одузети на основу потврде о привремено одузетим предметима МУП, ДП, УКП, Службе за борбу против дрога 03.2.7 број 377/23-203 од 08.10.2023. године и одређено је да привремено одузимање имовине може трајати најдуже до доношења одлуке о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим да је до подношења захтева за трајно одузимање имовине суд дужан да најмање једном годишње преиспита одлуку о привременом одузимању

имовине проистекле из кривичног дела, а о привремено одузетој имовини управљаће Дирекција за управљање одузетом имовином.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж-По1-Пои 15/24 од 23.06.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић и адвоката Драгољуба Становића изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои По1 бр. 9/24 од 03.09.2024. године.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Зора Добричанин Никодиновић, поднела је против правноснажних решења захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 3. и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни суд побијана решења преиначи те укине привремено одузимање имовине или да побијана решења укине и списе врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да укине другостепено решење и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 3. ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања овако означене повреде бранилац наводи да суд није утврдио постојање конкретне и јасно одређене опасности да би касније одузимање имовине било отежано или онемогућено, нити наводи доказ, из кога је утврдио да је услов за привремено одузимање имовине из члана 25. став 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у конкретном случају и испуњен, те није утврђена опасност за сваку ствар понаособ из члана 23. став 1. поменутог Закона, јер је стан, који је одузет оспореним решењима, једини стан овог окривљеног, у коме он живи са својом супругом и дететом, а да су сат и новац који су привремено одузети од окривљеног, раније привремено одузети у кривичном поступку, тако да овим стварима он без сумње, по наводима браниоца, не може да располаже, нити је утврђена опасност за отежаност каснијег одузимања. Бранилац даље оспорава и оцену суда у погледу очигледне несразмере укупних прихода и расхода свих чланова породице са којима је власник живео у породичном домаћинству до тренутка стицања имовине која је предмет поступка, јер је према ставу одбране требало утврдити приходе и чланова његовог тренутног домаћинства и његових родитеља за цео период, с обзиром да је за постојање основане сумње да имовина проистиче из кривичног дела, потребно да се ради о имовини која је у очигледној несразмери са законитим приходима, а коју суд није правилно установио, јер је постојање наводне очигледне несразмере утврђивао само у односу на имовину уже породице окривљеног АА, не узимајући у обзир родитеље окривљеног који су породичну имовину на законит начин стицали

деценијама, а којим наводима бранилац полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, те суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним одлукама, и повреду закона из члана 440. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог правног лека, међутим приликом образлагања овако истакнуте повреде бранилац наводи да се побијана решења заснивају на документу Републичког завода за статистику од 31.05.2010. године - извод из медотологије израде потрошачке корпе, као доказу о просечној потрошачкој корпи достављеном уз поднесак тужилаштва, иако исти не представља доказ о просечној потрошачкој корпи и не може се довести у везу са окривљеним и његовим расходима, а којим наводима бранилац суштински указује погрешну оцену доказа дату од стране нижестепених судова чиме је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којом су прописани разлози због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**